

Helga Zepp-LaRouche:

»En fælles fremtid for menneskeheden«

Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejlet hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid, takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer amerikanere til selv at finde ud af, hvad der virkelig skete på præsident Trumps tur til Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, opfordrede i dag det amerikanske folk til at se bort fra løgnene og udelukkelse, som dominerer USA's og Europas medier, om præsident Trumps tur til Kina, og i stedet selv undersøge de historiske begivenheder, der fandt sted. På sit faste, ugentlige Nyt Paradigme-webcast [torsdage] sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg mener, det er meget vigtigt, at vore amerikanske seere og forretningsfolk i hele verden virkelig undersøger dette selv; lad jer ikke nøje med det, medierne rapporterer. Få fat i talerne, der alle er arkiveret; lyt selv til dem. [Gå ind på kinesisk fjernsyn.](#)

Dette er virkelig en appel til folks fornuft, om ikke at lade sig narre af medierne og ikke gå i en propagandafælde som under den Kolde Krig. Det modsatte af, hvad medierne beretter, finder sted. Vore lyttere og seere – hvilket vil sige, dig – jeg beder jer om at tage tid til at skaffe jer viden; opbyg jeres egen dømmekraft. I behøver ikke tro på os, men prøv at gå til kilderne og dan jer et indtryk på første hånd af, hvad det er, der virkelig finder sted, og ikke, hvad medierne

siger.«

I sit webcast gav Zepp-LaRouche sine seere en kort gennemgang af, hvad der fandt sted på turen:

»Jeg mener, det er begyndelsen til en ny æra for strategiske relationer mellem USA og Kina, som Xi Jinping har sagt. Det, de gjorde for at modtage Trump og give ham den største ære, med karakteristikken 'statsbesøg-plus'; og præsident Xi Jinping sagde endda, at dette var et 'statsbesøg-plus-plus'. De rullede den røde løber ud, så at sige, på en måde, de aldrig har gjort for nogen anden, udenlandsk standsperson siden før Folkerepublikken Kinas eksistens.

»De gjorde det, at de på den første dag introducerede præsident Trump til Kinas gamle kultur. Til dette formål lukkede de af for den Forbudte By i en hel dag, og dernæst holdt de en gallamiddag i en af paladserne. De opførte tre forskellige Beijing-operaer; de viste ham restaureringen af kunst, kunsthåndværk og lignende ting. Præsident Xi var selvfølgelig turguide for det hele. Enhver, der har læst eller lyttet til hans taler, ved, at han er meget dannet inden for kinesisk historie, men også inden for universel historie; så dette er virkelig en utrolig ting. Der var selvfølgelig også andre aspekter, som handelsaftaler for \$300 mia., men dette var angiveligt kun begyndelsen, og dette beløb ville snart blive tredoblet.

Men jeg mener, at det, der var langt vigtigere – hvor vigtige, de økonomiske aftaler end er, og dette vil jeg ikke ignorere – men jeg mener, det var langt vigtigere med den dybe, menneskelige overensstemmelse mellem disse to præsidenter. Jeg vil gøre noget, jeg ikke normalt gør, men, i betragtning af det faktum, at medierne i den grad har forvrænget det, der har fundet sted på dette besøg – hvis de da overhovedet har rapporteret om det – jeg vil gerne oplæse for jer et citat fra det, præsident Trump sagde i sine kommentarer til denne modtagelse. Han sagde,

'I går besøgte vi den Forbudte By, der står som et stolt symbol på Kinas rige kultur og majestætiske ånd. Jeres nation er et vidnesbyrd om tusinder af års levende historie, og i dag var det en fantastisk ære at blive modtaget af den kinesiske delegation her i Folkets Store Hal. Dette historiske øjeblik byder begge vore nationer på en utrolig mulighed for at fremme fred og fremgang, sammen med andre nationer i hele verden. Med et kinesisk mundhelds ord, 'vi må bære sagen fremad, og skabe fremadrettet ind i fremtiden'. Jeg er overbevist om, at vi kan virkeliggøre denne vidunderlige vision, en vision, der vil være så god og faktisk så storslået for både Kina og USA'.

Han fortsatte dernæst,

'Så vi kommer fra forskellige steder og fjerne egne. Der er meget, der forbinder Øst og Vest. Begge vore lande blev bygget af mennesker med stort mod, en stærk kultur og ønsket om at forcere uvejsomt, ukendt terræn ind i store farer, som de overvandt. Det amerikanske folk har dyb respekt for jeres lands arv og landets befolknings ædle traditioner. Jeres gamle værdier bringer fortiden og fremtiden sammen i nutiden. Så smukt! Det er mit håb, at det amerikanske og kinesiske folks stolte ånd vil inspirere vore bestræbelser på at opnå en mere retfærdig, sikker og fredelig verden. En fremtid, der er vore forfædres ofre og vore børns drømme værdig'.«

Som et eksempel fremdrog Zepp-LaRouche den nedsættende dækning i den tyske »ansete, autoritative avis«, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, som kaldte den kinesiske behandling af præsident Trump for »pomp og pragt« og »et spil for at føre bag lyset«.

»Det virkelige billede af Trump er ikke det billede, man får fra medierne. Jeg har faktisk aldrig set en sådan skandale og kynisme som det, der nu udtrykkes mod Trump. Lige bortset fra mod min mand, selvfølgelig, og en lignende behandling disket ud mod præsident Putin og præsident Xi. Men enhver, der har været i den Forbudte By, som har været de kinesiske kejseres

palads siden det 15. århundrede – man kan ikke andet end at blive imponeret af den majestætiske arkitektur, skønheden i opbygningen, møblerne og hele fremvisningen af kinesisk kunst. At kalde det 'pomp og pragt' viser blot, hvor fuldstændig uvidende, disse bladsmørere virkelig er.«

Zepp-LaRouche sagde, at løftet om gode relationer mellem Kina og USA, som skabes af præsidenterne Trump og Xi, er presserende nødvendigt. USA har presserende behov for at genopbygge sin infrastruktur og sætte sin industri til at arbejde for menneskehedens fælles interesser. Dette kan opnås, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. I foråret sagde Zepp-LaRouche, at, hvis præsident Trump gik med i Bælte & Vej Initiativet og udbedrede USA's relationer med Kina og Rusland, »kunne han blive én af de største, amerikanske præsidenter nogensinde«. Efter Beijing-turen »gør Trump det faktisk«, sagde Zepp-LaRouche.

[Hør hele Zepp-LaRouches webcast.](#)

En ny æra er begyndt – hvis den kan opretholdes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. nov., 2017 – Husk på Benjamin Franklins historiske svar, efter Forfatningskonventet i 1787, på et spørgsmål fra en Philadelphia-dame, der spurgte, »Nå, doktor, hvad har vi, et monarki eller en republik?« Hans svar: »En republik, frue, hvis I kan holde den.«

Det kan virkelig siges, at et lignende spørgsmål nu kan stilles efter præsident Donald Trumps historiske rejse til Asien: »Hvad har vi, geopolitik eller menneskehedens fælles mål?«

Der er et lignende svar. Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin har i løbet af den forgangne uge erklæret, at de i fællesskab er forpligtende engageret over for en ny æra for samarbejde – at »Tiden er inde til at komme tilbage til at hele en verden, der er knust og ituslået«, som præsident Trump i dag udtrykte det under sin pressekonference med den vietnamesiske præsident Tran Dai Quang i Hanoi. »Det er meget vigtigt at komme godt ud af det med Rusland, med Kina, med Vietnam, med mange lande«, tilføjede Trump, »for vi har mange ting, vi skal løse«.

Trump tog også handskerne af over for de korrupte ledere af Obamas efterretningssamfund, der har orkestreret den britiske efterretningsoperation for at bringe USA's præsident til fald og for at genindføre den britiske indsats under Obama for at fremprovokere en krig mellem USA og Rusland. Da Trump talte med pressen under sin flyvning fra Da Nang til Hanoi, gjorde han det klart, at han respekterer det faktum, at præsident Putin hævder, at Rusland intet havde at gøre med at »blande sig« i det amerikanske valg, og sagde: »Se engang på alt det, de har gjort med dette falske dossier ... Jeg mener, hør lige engang, de er den indspiste, politiske elite. Jeg mener, der er (Obamas CIA-chef John) Brennan, der er (Obamas direktør for National Efterretning James) Clapper, der er (Obamas FBI-chef James) Comey. Det er nu bevist, at Comey er en løgner, og at han har lækket.«

Dette uforbeholdne angreb mod kupplanlæggerne i USA kommer efter Trumps ekstraordinære statsbesøg til Kina – faktisk, et »Statsbesøg-Plus«, som Xi Jinping kaldte det, den eneste modtagelse af sin art af en udenlandsk statsleder i Kinas moderne historie. Både Xi og Trump understregede i deres diverse taler og kommentarer, at de nye relationer mellem USA og Kina har skabt betingelserne for at løse, ikke alene problemerne i de amerikansk-kinesiske relationer, men næsten alle problemerne i verden. En »win-win«-fremgangsmåde over for sådanne problemer er nu på bordet, gennem samarbejde mellem

Rusland, Kina og USA – og dette vil forhåbentlig også bringe europæiske nationer ind i processen, hvis den mentale spændetrøje med nulsumsspil, hund-æder-hund og geopolitisk én-mod-alle kan overvindes.

Det haster stærk med, at de fælles udviklingsprojekter, som er blevet aftalt mellem USA og Kina, omgående bliver gennemført. Den massive boble i det vestlige finanssystem er – på trods af Trumps påstande om, at boblen repræsenterer fremskridt – parat til at bryde, som det i stigende grad erkendes af mange af dem, der skabte boblen ved at nægte at genindføre Glass/Steagall efter krakket i 2008. Kina, Japan og andre indehavere af enorme mængder af amerikanske statsobligationer har givet udtryk for deres interesse i at investere denne statsgæld i amerikanske infrastrukturprojekter og industriel genrejsning. Trump opmuntrer tydeligvis denne proces, så vel som også at hjælpe amerikanske industrier til at deltage i den eksplosive udvikling, der finder sted på globalt plan gennem den Nye Silkevejsproces.

Den eneste måde, dette kan ske på, er, at Trump-administrationen vedtager [LaRouches Fire Love](#), og efter Hamiltons principper skaber en infrastrukturbank, der kan dirigere statslig og international kredit til reel udvikling – før boblen brister. På denne måde kan man skille sig af med de værdiløse dele af Wall Streets hasardspilsgæld, gennem en ordnet konkursprocedure, snarere end i et kaotisk kollaps.

Vigtigst af alt, så kan og må vi vende det kulturelle forfald med narkoepidemien, pornografien og volden, der nu dominerer vestlig kultur. I en tale til et valgmøde i Danmark, fredag, indfangede Helga Zepp-LaRouche denne presserende sandhed:

»Så jeg mener, at problemet ikke er, at Kina vokser frem. Problemet er, at Europa har bevæget sig væk. Vi har en smuk tradition. Vi har en klassisk periode, renæssancen i Italien, den andalusiske renæssance, École Polytechnique i Frankrig. Vi har en tysk, klassisk periode, der har frembragt nogle af de

mest fremragende tænkere, komponister, digtere; I ved, den rige tradition, der forbinder Tysklands klassiske periode med Danmarks klassiske periode

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, 'Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.'

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, 'Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk'.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet, 11. november, 2017.

(Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Trump i Kina: 'Et gigantisk skridt i den rigtige retning'

Leder fra LaRouche PAC, USA; 9. nov., 2017 – I sin [ugentlige webcast, hvis tema er »Den Nye Silkevejsånd«](#), i dag, talte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, om den enorme, strategiske betydning, som præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, og hans møde med præsident Xi Jinping, har, og hun beskrev den amerikanske præsidents besøg som »et gigantisk skridt i den rigtige retning«, selv om, som hun bemærkede, »et samarbejde som sådan fra USA's side om Bælte & Vej Initiativet endnu ikke har været nævnt direkte

... Jeg ved, det er præsident Xis tankegang, og også det, der kommer som resultat af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping har fastlagt målet om, frem til år 2050, at bygge 'et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'«.

Zepp-LaRouche påpegede, at, »jeg mener, at kineserne virkelig formår at fremkalde bevidsthed om Kinas 5.000 år lange historie, og Trump blev virkelig behandlet godt«. Den amerikanske præsidents besøg og det dybere venskab og den personlige relation, han etablerede med Xi, har »bevæget menneskehedens historie fremad«, sagde hun, noget, som de kyniske og absurde, amerikanske og vestlige medier ikke evner at forstå. Vestlige journalister »burde simpelt hen skamme sig«, sagde Zepp-LaRouche, »for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind«.

Kendsgerningen er den, sagde Zepp-LaRouche, at, på andendagen for præsident Trumps historiske besøg til Kina, »mener jeg, at det præcis er, hvad jeg forventede, ville ske: At begge sider er fuldstændig klar over, at menneskehedens fremtid afhænger af relationen mellem USA og Kina, som de to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings udtalelser, hvor han karakteriserer mødet som en ny, strategisk begyndelse, en gensidig fordelagtig relation af historisk betydning, og som kan løse, ikke alene de to folks, men også hele verdens, problemer, mener jeg virkelig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget entusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er det problem i verden, der ikke kan takles«.

Af yderligere betydning er det nu meget sandsynlige møde mellem præsidenterne Trump og Putin på sidelinjen af APEC-topmødet i Vietnam, og som, bemærkede Zepp-LaRouche, også

kunne repræsentere et betydeligt gennembrud. I en artikel, der blev udgivet i går, og som vi [andetsteds rapporterer](#) mere detaljeret om, fremlagde Putin også det forslag, som Rusland vil præsentere for APEC-topmødet, om udviklingen af det Russiske Fjernøsten, og med spændende muligheder for udvidet samarbejde mellem asiatiske nationer i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet og det, Putin kalder det »Større Eurasiske Partnerskab«. Dette er ligeledes noget, USA bør vise større opmærksomhed.

Trump og Xi aftalte ligeledes ikke blot at forbedre og styrke deres personlige relation, men også øge samarbejdet på alle niveauer for at styre de fire permanente dialoger, der blev etableret, da de to mødtes i Mar-a-Lago i Florida i april måned i år. Zepp-LaRouche understregede, »jeg mener således, at et absolut fundament er blevet lagt for en fortsat udvikling af denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden«. De to præsidenter blev enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, omkring hvilket de ønsker at samarbejde, og Trump udtrykte sin overbevisning om, at, med hjælp fra Kina og Rusland, kan problemet løses på en positiv måde.

Med præsident Putins meddelelse, der kommer oven i mødet mellem Trump og Xi, understregede Zepp-LaRouche, at »det, der tydeligvis nu vokser frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system ... det strategisk vigtige centrum flytter tydeligvis over mod Asien i øjeblikket«. Hun udtrykte sin optimisme mht., at, hvis relationen mellem Trump og Xi fortsat udvides, og hvis den amerikansk-kinesisk-russiske trekant kan konsolideres, »så vil Indien måske skifte mening, og måske vil selv europæerne gå med om bord, og så kan vi indlede en totalt ny ramme for relationer mellem lande«. Det er på høje tid, sagde hun, »at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige art værdig«.

Fælles udvikling: Den eneste vej til fred i Korea. EIR-lederartikel

Sydkoreas præsident Moon Jae-in og Ruslands præsident Vladimir Putin ses her på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der fandt sted fra 6.-7. september, 2017. Putin sagde på et fælles pressemøde:

»Jeg vil gerne sige, at Rusland stadig er villig til at gennemføre trilaterale projekter med deltagelse af Nordkorea. Vi kunne levere russisk gas gennem ledninger til Korea og integrere Ruslands, Republikken Koreas og Nordkoreas elektricitetskabler og jernbanesystemer. Gennemførelsen af disse initiativer vil ikke alene være økonomisk favorabel, men vil også være med til at opbygge tillid og stabilitet på Koreahalvøen«.

Præsident Moon var enig, i overensstemmelse med sin plan om at genoplive 'Solskinspolitikken'.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

»Drag ikke udenlands i søgen

efter uhyrer at ødelægge«.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

22. sept., 2017.

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer, traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det

positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821: »Amerika udråbte for menneskeheden de uomstøttelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundament for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempels venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens

standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet om fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects, and in a very large way, very substantially so, it was the very worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was

almost as if he delivered two completely separate and contradictory speeches at once. One thing that's very clear for the observer, is that there are many opposing interests at work in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very clear-eyed about, to understand what the factors involved here are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200 years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the

United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a time of both of immense promise and great peril. It is entirely

up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall

into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift

millions from poverty, to help our citizens realize their dreams,

and to ensure that new generations of children are raised free from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision

that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations

depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign

nations allow individuals to flourish in the fullness of the life

intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to

watch. This week gives our country a special reason to take pride

in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our

beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace, prosperity, and freedom for the Americans and for countless millions around the globe whose own countries have found inspiration in its respect for human nature, human dignity, and the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first three beautiful words. They are: “We, the people.” Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government’s first duty is to its people,

to

our citizens – to serve their needs, to ensure their safety,
to

preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America
first, just like you, as the leaders of your countries will
always, and should always, put your countries first.
[Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their
own citizens, and the nation-state remains the best vehicle
for

elevating the human condition. But making a better life for
our

people also requires us to work together in close harmony and
unity to create a more safe and peaceful future for all
people.

The United States will forever be a great friend to the
world, and especially to its allies. But we can no longer be
taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the
United States gets nothing in return. As long as I hold this
office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we
also realize that it's in everyone's interest to seek a future
where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the battlefields where our young men and women have fought and sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We want harmony and friendship, not conflict and strife. We are guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled

realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech to the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a very long time." This is true, in this aspect of the speech; because what you just heard from President Trump was essentially a declaration that the policy of regime-change was over. He said, we're looking for a coalition of strong and independent nations that will be sovereign nations, but will exist in shared security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called "unipolar" world. He said, "We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government." He said we should "let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect." And, he said, these countries can work to make a better life for all people by working together in "harmony and

unity". For the diverse nations of the world, this is our hope,"

he said. "We want harmony and friendship, not conflict and strife."

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of "monsters to destroy", in the words of John Quincy Adams. Apart

from vowing to "totally destroy North Korea", he also called to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian government a "corrupt dictatorship behind the false guise of a democracy". And he similarly went after Syria, Cuba, and Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for their genocidal war that's now being perpetrated against the people of Yemen, or their support – financial and otherwise – for the hijackers that attacked the very city in which he was

speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case which

is now being litigated by family members of the victims of 9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and friendship and respect for sovereignty and not seeking to impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations with diverse values, cultures, dreams, and even systems of government, not merely mutually coexist but work side by side on

the basis of mutual respect. After hearing those words – frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to

destroy.”

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: “Our hope is a world of proud independent nations that embrace their duties, seek friendship, respect others, and make common cause in the greatest shared interest of all. A future dignity and peace for the people of this wonderful Earth. This is the true vision of the United Nations, the ancient wish of every people, and the deepest yearning that lives inside every sacred soul.”

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind of self-contradiction and duality which was on display and came across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of regime change; the very dangerous and negative aspects of what he

then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, "It's very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump's speech. But it's also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump's speech which came across as

almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?"

She said that "The solution here is that Trump has to follow through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive

elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened," she said. "But, the negative elements – such as the verbal escalation against North Korea – should be recognized as an effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy," she said, "has clearly been inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

"What we must do, is demand that Trump stick to his promise which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

'common cause and shared interests' which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued,"

she said, "but what that means is that this other stuff has got

to go." She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly

\$700 billion in our military budget; far greater than the next seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an extraordinary opportunity on our hands; but there are also very real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very important to approach the situation from above; from the top down. The defining question for anybody who's sober-minded in international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how

will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has

been announced that President Trump will be travelling to attend

the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be

making his very first state visit to China. This has all of the

positive potentials; it implies everything that could occur in terms of the United States joining the New Silk Road, following

up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew

Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the United States. The personal visits that President Xi Jinping has made to the United States; the very good appointment of Terry Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very positive views of China-US relations. Also, emphatically the question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only reconstruction, but construction of an entirely new infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know that the scale is far, far greater; and that requires a return to Hamiltonian economics. But it also requires the United States to enter into a very decisive and reciprocal relationship with China in terms of mutual investment and mutual development. That is

the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make

the necessary policy revolution in terms of the economics of the

United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the

United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the positive aspects as you could hear in the beginning of this address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United States

Congress and fought a battle against slavery which in turn

inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very

prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the "inextinguishable rights of human

nature", will abstain from "interference in the concerns of

others", will "respect the independence of other nations while

asserting and maintaining her own." "But America does not go

abroad in search of monsters to destroy." He warned that if we

were to do that, the “fundamental maxims of our policy would change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an “imperial diadem would be substituted, flashing in false and tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power.”

We would become the dictator of the world; “no longer the ruler

of [our] own spirit.”

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change

geopolitics of the last two administrations; and let us embrace

decisively and fully the new win-win paradigm which has been

spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in

words and in actions. And was indicated by President Trump in

the beginning of his speech to the United Nations General

Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the

policies of regime change and perpetual war.

Thank you for joining me here today, and please stay tuned

to larouhepac.com.

Hvad medierne ikke fortæller om Trumps tale for FN og muligheden for internationalt samarbejde. POLITISK ORIENTERING 21. september, 2017. Se også 2. del her

Med formand Tom Gillesberg.

Tom Gillesberg: »Velkommen til disse ualmindeligt dramatiske tider, hvor det internationale spændingsniveau stiger, og heldigvis er det ikke kun entydigt den forkerte vej. Jo, medierne her, 'fake news' på alle 27 kanaler har jo haft travlt med at fortælle, at, nu holdt Trump jo sin store tale i FN og snakkede om bål og brand, Nordkorea, 'raketmand', selvmordpilot, 'vi kommer og nakker dig', eller noget i den stil, og nu rabler det hele nok. Men det er kun en meget lille del af historien. Det, som man *ikke* rapporterer, er, at den samme Donald Trump i sin tale til FN faktisk havde hovedfokus et andet sted. Det, der var bemærkelsesværdigt ved Trumps tale, var det, som bl.a. Lavrov, som var den russiske repræsentant – Vladimir Putin er ikke til stede ved FN's Generalforsamling i år, og så er det udenrigsministeren, der er højeste, russiske repræsentant og ham, der render rundt og møder præsidenter og alt mulig andet – og det, han sagde om

Trumps tale, det var, at den var bemærkelsesværdig. Den var tydeligvis ikke kun for internationalt brug, men også for den hjemlige publik. Lavrov sagde, at han særlig godt kunne lide, at Trump sagde, at USA ikke ønskede at påtvinge andre sin livsstil. 'Det er en velkommen udtalelse, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i lang tid', sagde Lavrov. Også Trumps udtalelse om, at 'stærke, suveræne nationer lader ikke bare forskellige lande med forskellige værdier eksistere samtidigt, men også samarbejde side om side på basis af gensidig respekt'. Det, han yderligere sagde, som også er lidt i den dur, så at sige, det er, at Trump sagde, 'Vi må samarbejde om en fælles sag, som alle har interesse i. En fremtid med værdighed og fred for menneskene på denne vidunderlige Jord. Som præsident for USA sætter jeg Amerika først, ligesom I som ledere af jeres lande, altid sætter, og altid bør sætte, jeres lande først. Nationalstaten forbliver det bedste middel til at opløfte menneskets omstændigheder.'

Det egentlige fokus i talen, det nye i talen, det var, at han sagde, at det er nationalstaten og samarbejde nationalstaterne imellem, der er kernen til, at menneskeheden får en god fremtid. ...«

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

2. del:

**Valg i Tyskland:
Tysklands fremtid er den Nye**

Silkevej.

Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Danmarks ambassadør til Rusland udfordrer Vestens krigsparti

København, 28. august, 2017 – Den 21. august skrev Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, en kronik i Berlingske Tidende med titlen: [»Truslen fra Rusland: realiteter og reaktioner«](#), på anmodning af avisen redaktion, hvor han modgik den vestlige anskuelse, inklusive den danske forsvarsministers, at Rusland skulle udgøre en overhængende, militær trussel. Her følger nogle af de vigtigste punkter:

Alt imens det er sandt, at Rusland styrker sit militær, så bør deres militære kapaciteter ikke overvurderes. Ruslands militære budget er på 48 mia. dollar, alt imens NATO's er på 915 mia., inkl. USA, der alene står for 616 mia. dollar.

For det andet, så er eksistensen af en militær kapacitet heller ikke det samme som vilje til at anvende den. Rusland, herunder præsident Putin, er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sine militære kapaciteter, bare fordi det er der. Der må udføres en analyse af, hvorfor Rusland skulle vælge at anvende det, og som må gå bag om både de røgslør, som man fra russisk side lægger ud, samt koldkrigsrygmarvsreaktioner fra alle sider.

Vi må forstå, at årsagen til, at Rusland, ud fra Moskvas synspunkt, indsatte sit militær, i strid med internationale spilleregler, i Georgien, Ukraine og Syrien, var, at de fra Vestens side konfronteredes med akutte og alvorlige trusler mod deres vitale interesser, med få andre muligheder end den militære. I Georgien, frygten for en udvidet NATO-tilstedeværelse langs grænsen samt bevarelsen af den russiske indflydelse i Kaukasus og Centralasien; i Ukraine, bevarelsen

af flådebasen i Sevastopol på Krim og en levedygtig Euroasiatisk Økonomisk Union; og i Syrien sikring af russisk indflydelse i Mellemøsten og for at vise USA, at de ikke skal have held til at gennemføre endnu en farverevolution.

Rusland under Putin vil sandsynligvis overveje at anvende sit militær som en del af sin udenrigspolitik, men det er ikke det samme som, at det rent faktisk vil ske. I langt de fleste tilfælde søger Rusland også at sikre sine egne interesser gennem fredelige midler. Man bør derfor være forsigtig med at konkludere en mere generel tese om overhængende, mere omfattende russisk aggression ud fra individuelle situationer.

Set fra Moskva er en direkte udfordring af NATO i sig selv uønsket. Rusland er NATO underlegent og ved det. Kreml vil derfor også i fremtiden være tilbageholdende med militære skridt, inklusive hybridoperationer, der kan eskalere til en reel konfrontation med NATO eller EU, for den sags skyld.

Set fra Moskva er der intet, der peger på en fordel i militært at true Danmark og dets naboer i Østersøen, Baltikum, Norden, Arktis. Som min analyse viser, siger han, kun, hvis Ruslands vitale interesser blev truet dér, hvilket de i dag absolut ikke er.

Ambassadør Winkler konkluderer med en opfordring til økonomisk samarbejde, der kunne bidrage positivt til at opbygge Ruslands økonomi og til at genopbygge tilliden og reduktionen af spændingerne. En regering, der frygter for sin eksistens, og som primært har militært isenkram i værktøjskassen, er langt farligere end et Rusland med økonomisk vækst. I længden vil Europa og USA derfor få mest ud af økonomisk samarbejde, handel og offentlige og private investeringer i både Rusland og Ukraine, frem for at engagere sig i et nyt våbenkapløb.

Konkrete russiske provokationer bør modgås, men Rusland bør ikke efterlades uden for de internationale samarbejdsstrukturer, og vi har en fælles interesse i øget

dialog i forhold til terror-, cyber og narkotikabekæmpelse, samt i kommunikationskanaler for at undgå en udvikling af militære provokationer, samt at Rusland ser sig selv som en del af løsningen på internationale udfordringer, inkl. sikkerhed og stabilitet i Europa.

Kronikken har fremkaldt store politiske bølger i Danmark, inkl. i medierne, med udtalelser som, at det var uhørt, at en fungerende ambassadør modsagde landets forsvarsminister, der har gået og sagt, at 'russerne kommer, russerne kommer'. Alle de enkelte partier har taget et standpunkt for eller imod, og ambassadøren blev grillet på debatprogrammet DR2 Deadline^[1], hvor han fastholdt sine synspunkter, men desværre også gav udtryk for, at han troede på historien om russisk hacking. Om fredagen (25. august) udsendte det danske Schiller Institut sin månedlige Nyhedsorientering, som inkluderede en indledning om ambassadørens kronik med efterfølgende analyse, samt også hele den danske oversættelse af VIPS-memoet – den hidtil eneste mediedækning i Danmark, så vidt vi ved. Foruden at blive leveret til alle abonnenter, blev Nyhedsorienteringen leveret både trykt og elektronisk til alle ministre og folketingsmedlemmer og, elektronisk, til de fleste byrådsmedlemmer.

Foto: Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, optrådte på DR2 Deadline den 22. august, 2017, efter sin kronik i Berlingske Tidende den 21. august.

[\[1\]](#)

<https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-tv/deadline-2017-08-22#!/>

Min.: 16:57

Ruslands udenrigsminister Lavrov forklarer BRIKS- multipolaritet som alternativ til unipolære systems kaos

12. aug., 2017 – I sin tale den 11. aug. på »Kljazma-flodens Nationale Ungdomsuddannelsesforum, Terra Scientia«, fremlagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov BRIKS, der består af fem nationer, som et alternativ til unipolært kaos. Han refererede til dem, der ønsker at opretholde en unipolær verden, som tilhængere af kaosteori, hvorimod multipolaritet er vejen til fremtiden, der nu anføres af BRIKS.

Alt imens nogle i Vesten hævder, at en multipolær verden ville føre til kaos, så citerede TASS Lavrov for at sige: »Når vi taler om kaos, vil en anden analyse måske være passende her: Der er mange faktorer, der viser, at de, der fremmede teorien om kontrolleret kaos, har mange fortalere blandt de nuværende politikere.«

»Når der nogle steder er konstant uro, må de lande, der er naboer til kriseområderne, være mere engagerede i at løse denne situation end at styrke deres egen økonomi og deres muligheder på verdensscenen«, forklarede han.

»Hvis vi undersøger kendsgerningerne – det kaos, der er blevet sået i Irak og Libyen, i Mellemøsten og Nordafrika som helhed og den impuls til de negative processer fra den udefrakommende intervention med brug af rå magt – så er dette alt sammen kød og blod af den unipolaritet, som vore vestlige modparter forsøger at opretholde«, fortsatte Lavrov.

Lavrov fremsatte som kontrast hertil, at »en ny, multipolær

verden er ved at vokse frem. Der er kommet nye centre for økonomisk vækst, såvel som også nye finanscentre, som senere vil vinde politisk indflydelse. Disse lande ønsker at beskytte deres interesser og tage del i at bestemme den globale dagsorden og sætte tonen for internationale relationer, især i områder, hvor disse nye centre befinder sig. Disse områder er Kina, Indien, Brasilien og Sydafrika for at nævne et par stykker», sagde Lavrov, idet han her nævnte BRIKS' fire andre medlemmer ud over Rusland.

Minister Lavrovs bemærkninger i deres helhed blev offentliggjort af Udenrigsministeriet (

se

http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNOkJE02Bw/content/id/2835310).

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov på »Terra Scientia«-forummet.

USA's udenrigsminister Tillerson siger, politikken over for Rusland er for samarbejde om Syrien, Afghanistan og Ukraine

8. aug., 2017 – På sin pressekonference i Manila, blev USA's udenrigsminister Tillerson, på typisk 'fake-news' manér,

spurgte: »Hvordan responderer De til kritikere, der siger, at De formilder russerne, og at, på trods af deres tidligere angreb og igangværende angreb på vestligt demokrati, så søger De samarbejde i stedet for at afskrække disse angreb?«

Tillerson eftersnakkede indledningsvis »russerne blandede sig i valget« og sagde, han drøftede det med udenrigsminister Sergei Lavrov, men sagde så:

»Men når dette er sagt, så har vi også meget vigtige, nationale sikkerhedsinteresser i Mellemøsten, i Syrien. Vi har en vigtig, national sikkerhedsinteresse i Afghanistan og denne del af verden. Og vi har tungvejende behov for at begynde at adressere situationen i Ukraine. Russerne har antydnet, at de er villige til at begynde at forhandle med os om en vej frem mht. Ukraine. Som I ved, så har vi udnævnt en særlig repræsentant til forhandlinger med Rusland, men også koordinering med alle parterne således, at det er fuldt synligt for alle parter, at vi ikke forsøger at indgå en eller anden aftale på sidelinjen, der på nogen måde ekskluderer deres interesse.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson under ASEAN-topmødet i Manila, Filippinerne, søndag, 6. aug., 2017.

**Trump har sat scenen for
russisk-kinesisk
-amerikansk samarbejde for**

udvikling

– Amerikanere må mobiliseres for denne politik

Leder fra LaRouche PAC, 10. juli, 2017 – Præsident Trumps historiske møder med præsident Putin, og dernæst med præsident Xi Jinping, på sidelinjerne af G20-mødet i Hamborg, har igangsat en ny, politisk kraft i verden – ikke en geopolitisk kraft, der påtvinger sig andre, men en kraft for det gode, for at bringe nationer sammen med det formål at fremme deres fælles menneskehed. Alt imens Trump og Putin nu arbejder sammen for at gøre en ende på terroristernes opstand i Syrien, og potentielt i hele Mellemøsten, så har Trump og Xi Jinping atter helliget sig til samarbejde internationalt, som en del af den Nye Silkevej.

Dette ses på med rædsel af fredens fjender, der befinder sig i en tilstand af panik for at sabotere den »nye detente« (som en ekspert udtrykte det) mellem USA og Rusland. Den korrupte, tidligere CIA-chef John Brennan skældte ud og sagde, at Trumps bekendtgørelse af, at han var bæret over at møde præsident Putin, var en »uhæderlig ting at sige«. Nikki Haley sagde, på trods af, at hun blev udnævnt af Trump til permanent repræsentant i FN, efter Trumps produktive og venskabelige møde med præsident Putin, at »vi kan ikke stole på Rusland, og vi vil aldrig stole på Rusland«.

Aldrig nogensinde? »En sådan giftighed er sindssygt«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag under en telefonkonference med medlemmer af *EIR's* efterretningsteam. »Vi må indlede en dialog mellem kulturer. Hvert land er en enhed, med et sprog og en kultur. Det er måske ikke perfekt, men det består af mennesker, der tilsammen udgør menneskeheden.« At sige, at vi aldrig vil kunne stole på Rusland, tilføjede hun, »er værre end KKK's insisteren på, at sorte mennesker aldrig bør få

politiske rettigheder. Hver nation har en historie, med perioder med udvikling og perioder med forfald, men nationer består af mennesker«.

Trump, sagde hun, »har vist, at man kan tale med folk, både i USA og i andre nationer, på en måde, hvor de ikke føler, de bliver løbet over ende. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi kan kæmpe for menneskeheden som helhed«. Den Amerikansk-kinesiske Omfattende Økonomiske Dialog, der efter planen skal mødes den 19. juli for at drøfte resultaterne af »100-dages planen«, der blev igangsat af Trump og Xi på topmødet den 6. april på Mar-a-Lago, »kan demonstrere, hvordan en ny, økonomisk virkelighed kan se ud internationalt«, sagde Zepp-LaRouche.

Der er uden for enhver tvivl en bølge af vrede i USA over forsøget på at vælte præsident Trump og den russofobi, der er kernen i denne indsats. Denne vrede kan og må vendes til optimisme, baseret på den kendsgerning, at det nye samarbejde mellem Rusland, Kina og USA giver en basis for at bringe USA tilbage til dets historiske rolle som et »Håbets bæger« for verden snarere end dets rolle under Bush og Obama som et redskab for Wall Streets nedskæringspolitik og britisk neokolonialistisk krigsførelse.

Lyndon LaRouche sagde i samme telefonkonference i dag, at, for at bringe dette til at bære frugt, må der være en national bevægelse, en organiseret proces, der kan adressere det igangværende sammenbrud af nationens finansielle institutioner og nationens forfaldne infrastruktur. I dag, 10. juli, er Dag Ét af »Helvedessommeren«, som New Yorks guvernør Cuomo kaldte det, med afsnit af jernbaneknudepunktet på Penn Station for regionale tog, og New Yorks undergrundsbane, der bliver lukket ned for reparationer, der er gået langt over tiden, og bevirker endnu større kaos end det, der er blevet det normale forløb, med afsporinger, forsinkelser og sammenbrud i hele systemet. Kun en fremgangsmåde i den Nye Silkevejs ånd for at genopbygge New Yorks transportsystem og anden, forfalden

infrastruktur i New York og andre amerikanske byer, kan vende kaskaden af kollaps, der nu finder sted i hele nationen.

Det nødvendige program forklares i LaRouches Fire Love: Glass-Steagall, nationalbankpraksis, dirigeret kredit til den fysiske økonomi og den nødvendige drivkraft i form af videnskab, centeret omkring fusionskraft og rumprogrammet. Forsvaret af Trumps præsidentskab og konsolideringen af partnerskabet med Rusland og Kina, kræver et sådant nationalt fokus fra mobiliserede borgere.

Helga-Zepp LaRouche: Hvis Trump, Putin og Xi arbejder sammen, kan verden bevæge sig væk fra afgrunden og hen imod et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 9. juli, 2017 – G20-mødet, der blev holdt i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, frembragte intet, der ligner den form for politiske initiativer, der kræves for at overvinde den dødbringende krise, som konfronterer menneskeheden, og den transatlantiske sektor i særdeleshed. Det adresserede ikke den globale finanskriser, med dens \$1,5 milliard store, bankerotte derivatspekulation. Det diskuterede ikke gennemførelsen af en politik for global Glass/Steagall, eller for et kreditsystem i Hamiltons tradition, der alene kan vende de vestlige, fysiske økonomiers dødbringende kollaps, som Lyndon LaRouche endegyldigt har vist i sine Fire Love.

Mødet stillede heller ikke spørgsmålet om at erstatte geopolitik og krig med en ny fremgangsmåde inden for globale relationer. Så i denne betydning levede G20-topmødet slet ikke op til det, den burde have opnået.

Alligevel kom der et meget positivt resultat ud af topmødet – ja, faktisk et gennembrud for strategisk fremskridt – for det meste som et resultat af en række bilaterale møder, der skaber historie, på sidelinjerne af topmødet, især det produktive møde mellem den amerikanske præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin – på trods af alle bestræbelser fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske allieredes side på at forsøge at forhindre det i at ske.

Det er sædeles signifikant, at det russiske nyhedsbureau, TASS, valgte at udgive Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches vurdering mht. mødet mellem de to præsidenter, i en artikel med titlen, »Ekspertvurdering: Det lykkedes ikke antirussisk kampagne i USA at blokere for et succesfuldt møde mellem Putin og Trump«, og som understregede Zepp-LaRouches vurdering, der lød, at de to præsidenter »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender«.

Enig i Zepp-LaRouches synspunkt, sagde ruslandsekspert og fremtrædende historiker, Stephen Cohen, til Fox Tv, at den overskrift, han ville give Trump-Putin-mødet, er: »En potentielt ny, historisk detente og et anti-koldkrigspartnerskab indledtes af Trump og Putin; imidlertid optrappes bestræbelser på at sabotere det«. Cohen sagde, Trump havde været »politisk modig«, og at »i dag blev vi muligvis vidne til, at præsident Trump voksede frem som en amerikansk statsmand«.

Under en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche om, at Trump og Kinas Xi Jinping havde holdt et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago tilbage i april måned; og at der umiddelbart forud for G20-topmødet havde været et

strategisk møde mellem Xi Jinping og Putin i Moskva, som af begge sider blev karakteriseret som årets vigtigste, diplomatiske begivenhed og beskrev relationen mellem deres to lande som den bedste nogensinde. Nu har der, sagde Zepp-LaRouche, været et meget lovende, første møde mellem Trump og Putin. Så hvis disse tre præsidenter virkelig kan arbejde sammen, vil verden bevæge sig et gigantskridt fremad, og bort fra afgrunden og i stedet i retning af et nyt paradigme.

Der er selvfølgelig meget mere arbejde, der skal gøres. Det britiske Imperium må stadig overvindes. Man kan trygt stole på, at flokken på Wall Street og i City of London – samt deres bydrenge i det Demokratiske Partis Obama-lejr, og også de Republikanske neokonservative – vil gå bersærk over deres mislykkede forsøg på at standse Trump-Putin-topmødet, og vil optrappe deres kampagne for at vælte Trump-administrationen. Der er faren for fremprovokerede krige på utallige scener over hele planeten. Men sejr er i sigte.

Zepp-LaRouche opfordrede den internationale LaRouche-bevægelse til at optrappe kampagnen for at sætte disse spørgsmål på dagsordenen, som G20-topmødet officielt undlod: nemlig LaRouches Fire Love, og at USA og Europa officielt fuldt og helt tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Få folk til at støtte op omkring os, som kilden til de afgørende ideer, der driver denne udvikling fremad.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 8. juli, 2017. (photo realdonaldtrump/instagram)

Putins pressekonference på

G20 understreger, hans møde med Trump var en god begyndelse for at forbedre relationer, og fremskridt om Syrien

9. juli, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt en vidtrækkende pressekonference ved slutningen af G20-topmødet i Hamborg den 8. juli. Under pressekonferencen besvarede han spørgsmål om sit lange, bilaterale møde med den amerikanske præsident Donald Trump, hvem han beskrev som »en person, der er nede på jorden og meget direkte«, og som »analyserer tingene ret hurtigt«. Putin sagde, at »Jeg mener, at, hvis vi opbygger vore relationer i samme ånd som vores møde i går, er der god grund til at mene, at vi vil kunne genoplive, i det mindste delvist, det niveau af interaktion, vi har brug for«. Forespurgt, om de russisk-amerikanske relationer kan trækkes ud af den dybe krise, sagde Putin: »Det håber jeg meget, og det ser for mig ud, som om vi har opbygget visse forudsætninger for dette.«

Om det berygtede spørgsmål om angivelig russisk »indblanding« i det amerikanske præsidentvalg, erklærede Putin: »Den amerikanske præsident spurgte mig direkte om dette spørgsmål, og vi drøftede det. Og dette var ikke et enkelt spørgsmål, der var mange, og han brugte meget opmærksomhed på dette spørgsmål. Ruslands holdning er velkendt, og jeg gentog den. Der er ingen grund til at tro, at Rusland blandede sig i den amerikanske valgproces ... Jeg besvarede alle hans spørgsmål så langt, jeg kunne. Jeg tror, han skrev sig det bag øret og var enig. Men, det ville være bedre, hvis I spurgte ham om, hvad han mener om det.«

Putin kom stærkt ud med det opnåede fremskridt mht. Syrien er erklærede, at aftalen om den sydlige deeskaleringszone »er et af de gennembrud, vi har gjort i vores arbejde med præsident Trump. Dette er et reelt resultat af samarbejde, inklusive med USA ... Det faktum, at aktive, militære operationer er ophørt; det faktum, at vi nu drøfter deeskaleringszoner, er et enormt skridt fremad«.

(Længere uddrag af Putins pressekonference vil følge som dokumentation, -red.)

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug

for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Instituttet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Instituttet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Moskva og Washington arbejder på et produktivt møde mellem Trump og Putin

3. juli, 2017 – I et vidtrækkende interview med reportere i dag, understregede assistent til Kreml, Yuri Ushakov, at, alt imens både præsident Trump og præsident Putin har ekstremt stramme programmer for det forestående G20-topmøde i Hamborg (start 7. juli), så er han overbevist om, at de to præsidenter vil mødes og bekræftede, at Rusland er forberedt til en diskussion om hele den bilaterale og multilaterale dagsorden, rapporterede TASS.

Fra Washingtons side mødtes under-udenrigssekretær for politiske anliggender, Tom Shannon, med den russiske ambassadør [til USA] Sergei Kislyak »for at følge op på nylige samtaler mellem udenrigsminister Rex Tillerson (USA) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at adressere det forestående møde mellem præsidenterne Trump og Putin«, ifølge et udskrift fra USA's Udenrigsministerium. Der er tilsyneladende bestræbelser i gang for at sikre, at det aktuelle dødvande i relationerne brydes, og at mødet mellem de to ledere bliver produktivt. Man mente, det var vigtigt, at Shannon og Kislyak mødtes, på trods af russernes frustration over de netop gennemførte sanktioner, der førte til, at et planlagt møde i sidste uge, mellem Shannon og viceudenrigsminister Ryabkov i Moskva, blev aflyst (af russerne). Shannon og Kislyak drøftede en omlægning af dette møde og at fortsætte med at diskutere anliggender af »gensidig

interesse i vore bilaterale relationer«, rapporterer USA's Udenrigsministerium.

Ushakov bemærkede i sin briefing, at Putin og Trump har talt sammen over telefon flere gange, men sagde, at dette ikke er nok, fordi de bilaterale relationer »sad fast på nulpunktet«. Mødet mellem de to vil være afgørende for at sikre global stabilitet, tilføjede han, og understregede, »Det er nødvendigt at bryde det aktuelle dødvande i de bilaterale relationer. Dette er i lige grad vigtigt for os og for amerikanerne ... Dette møde bør holdes, med alle midler«.

»Som jeg ser det«, fortsatte han, »så kan den blotte atmosfære af et fremtidigt møde være med til at løse mange spørgsmål, inklusive samarbejde på den internationale scene og de spørgsmål, der fortsat er på det bilaterale niveau.« For eksempel, understregede han, er der »et betydeligt potentiale« for, at Rusland og USA kan koordinere indsatsen i kampen mod international terrorisme, narkotikahandel, organiseret kriminalitet og spredningen af masseødelæggelsesvåben. »Vore lande kan gøre meget sammen for at afgøre regionale kriser«, såsom kriserne Ukraine, Palæstina-Israel, Yemen, Libyen, Afghanistan og andre, understregede han.

Ushakov rapporterede, at Putins møde med Trump også kunne handle om spørgsmål som våbenkontrol og strategisk stabilitet, »for hvis opretholdelse Rusland og USA bærer et særligt ansvar som de største atommagter, i betragtning af, at intensiteten i denne dialog blev skarpt reduceret af USA's tidligere leder, Barack Obamas administration i 2014, da den indskrænkede militære kontakter«.

Foto: Den russiske ambassadør til USA, Sergei Kislyak (billedet), mødtes den 3. juli med undersekretær i USA's Udenrigsministerium, Tom Shannon, for at følge op på de nylige samtaler mellem udenrigsministrene Rex Tillerson og Sergei Lavrov, USA og Rusland hhv., som oplæg til det forventede møde mellem præsidenterne Trump og Putin, USA og Rusland hhv., i

forbindelse med det forestående G20-topmøde den 7. – 8. juli i Hamborg, Tyskland.

Topmøde mellem Xi og Putin er »Årets Begivenhed« for de to Lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin interguvernmentale aftaler om samarbejde, skal efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte

arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«, sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

Trump topmøde med Putin og Xi Jinping ved G20.

Vil han gå med i deres strategiske partnerskab?

POLITISK ORIENTERING 29. juni, 2017

v/ Tom Gillesberg:

se også anden del:

lydfil:

Toms indledning: En hyldest til Sylvia Olden Lee.

Plakat for hyldestkoncerten for Sylvia Olde Lee i Carnegie Hall, hvor også Schiller Instituttets kor optræder.

»God Aften, og Velkommen til denne meget historiske dag. Jeg tænker ikke bare på vores begivenheder her i København i aften, men jeg tænker også på det, der løber af stables om seks en halv time ovre i New York City, hvor der vil være en

koncert til minde om Sylvia Olden Lee (1917-2004), som var en meget stor personlighed i amerikansk kulturliv. Hun var 'halvt sort', hvis man kan sige det sådan, selv om hun så 'hvid' ud; men hun insisterede på, at netop hendes sorte rødder var ekstremt vigtige, fordi hun kom ud af en familie, hvor – jeg tror, det var hendes mor, der var en meget stor operasanger, men som blev nægtet at synge som operasanger ved Metropolitan Opera, fordi hun var sort – og Sylvia Olden Lee gik i sine forældres fodspor. Hun blev en meget stor musiker og havde en fantastisk stemme; var fantastisk på klaveret, og fik meget hurtigt en særlig status. Da Franklin D. Roosevelt blev indsat som præsident, spillede hun ved indsættelsesceremonien i Det Hvide Hus – jeg tror, hun var 16 år på det tidspunkt. Det, der ikke lykkedes for hendes forældre, lykkedes for hende – hun blev ansat i Metropolitan Opera som akkompagnatør og stemmetræner og kom til at være en meget betydelig formende karakter for en stor del af musiklivet derefter i USA.

Samtidig med, at hun havde den position, var hun altid helt klar over, at hun havde en speciel rolle at spille ved at bryde denne negative tradition i USA med, at de sorte talenter ikke måtte komme frem pga. deres hudfarve. Så hun insisterede altid på, at hun var sort. Hun promoverede de sorte sangere – hun var én af nøglepersonerne i at sikre, at Marian Anderson ikke længere kunne holdes tilbage, men bl.a. spillede ved en meget stor koncert, hvor Elinor Roosevelt, Roosevelts enke, var meget vigtig i at få det arrangeret i Washington og sørge for, at man ligesom kunne bryde den her underliggende racisme, som stadigvæk florerede i USA.

Og netop med den historie kan det jo ikke overraske nogen, at da Sylvia gennem nogle venner kom i kontakt med Schiller Instituttet, så så hun netop i Schiller Instituttets arbejde – Lyndon LaRouches arbejde, Helga Zepp-LaRouches arbejde – en institution, der faktisk repræsenterede de samme idealer, som hun havde kæmpet for i hele sit liv. Og hun blev derfor, i lighed med andre, som Amilia Boynton-Robinson (1911-2015), en

meget tæt samarbejdspartner med Schiller Instituttet, men specielt på det musikalske område; og faktisk også i Schiller Instituttets arbejde for at sænke kammertonen til C=256 og A=432. Det er derfor en meget stor glæde for alle musikere, at i dag (29. juni) officielt er udnævnt til at være 'Sylvia Olden Lee-dag' i New York City af borgmesteren, og at der vil være denne mindekoncert i aften i Carnegie Hall, som er det fineste af det fine; men i modsætning til, hvad det plejer at være, at det er et sted, hvor alle de, der tjener minimum \$100.000 om måneden, kan få lov at gå til koncerter, så er det faktisk noget, andre også kan betale sig fra, og hvor en lang række af de folk, hvis liv blev dramatisk forandret ved kontakten med Sylvia Olden Lee, vil være med på scenen. Schiller Instituttets kor i New York har netop i den anledning arbejdet meget hårdt – det er vokset meget substantielt til ca. 120 personer i de sidste måneder – og vil være der sammen med et andet kort, så det bliver et kor på 240 personer, der også vil synge Negro Spirituals.«

Hør hele Toms fremlæggelse på ovenstående videolink.

**Vil Trump, Xi Jinping og Putin sammen forandre verden ved G20-topmødet i Hamburg den 7.-8. juli?
RADIO SCHILLER, 26. JUNI,**

2017

v/ Tom Gillesberg.

»Gør amerikansk-kinesisk samarbejde om den Nye Silkevej til hjertet af menneskehedens fælles skæbne« Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, indspillede denne videotale den 16. juni til en Schiller Institut-konference i Detroit, USA, den 17. juni, 2017.

Vi befinder os stadigvæk i den menneskelige races udviklings barndom. Jeg mener, vi er meget heldige at leve og kunne forme fremtiden på dette tidspunkt; men jeg mener, at det mest afgørende aspekt for, at hele dette perspektiv skal lykkes, er: Få det amerikansk-kinesiske samarbejde om de Nye Silkevej til at fungere i den umiddelbart forestående periode.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Hvad alle lader som om, de ikke bemærker

Leder fra LaRouche PAC, 22. juni, 2017 – Der er en udbredt forventning om, at præsidenterne Trump og Putin vil mødes personligt for første gang, blot to uger og én dag fra i dag, på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli. Dette møde har potentiale til at blive en begivenhed, der forandrer verden. Den russiske senator Alexander Pushkov sagde den 20. juni, at dette møde, hvis det finder sted, vil blive højdepunktet af G20. »Meget vil afhænge af dette møde«, sagde han, og »det er grunden til, at det alle vegne imødeses med så store forventninger – fra Tallin til Lissabon, fra Beijing til Kairo«. Jo, det er afgørende vigtigt – og alligevel taler ingen om det! Det »skjuler sig for alle at se«, et begreb, som Lyndon LaRouche ofte har nævnt, fra Edgar Allan Poes historie 'The Purloined Letter' (Det stjalne brev).

Vore modstandere i den britiske imperiefraktion siger absolut ingenting om dette snarlige Trump-Putin-topmøde, fordi de er forfærdelig bange for, hvad der kunne ske dér. For hvorfor skulle de neokonservative og neoliberale ellers i så mange måneder have løjet, så det driver, om, at præsident Trump og hans medarbejdere på en eller anden måde skulle være russiske agenter? Nu er dette forventede topmøde, der hastigt nærmer sig, så vigtigt, at de nægter så meget som bare at nævne det!

I stedet har de åbenlyst gjort ting, i forsøg på at få Trump-Putin-mødet aflyst – eller, hvis de ikke kan få det aflyst, da at forsøge at sikre, at det bliver ødelagt, og at det blive fuldstændig fjendtligt, så der ikke kan udvikle sig nogen positiv, personlig relation.

Det er baggrunden for, at et sindssygt lovforslag om russiske sanktioner blev banket igennem Senatet gennem et skævt 98-2 flertal for blot en uge siden i dag – og dernæst fejlagtigt benævnt som »Trump-sanktioner« af de løgagtige, britisk-kørte medier – til trods for, at Trump-administrationen er modstander af loven og forsøger at standse den, før den vedtages som lov. Det er også grunden til, at amerikanske styrker nedskød et syrisk jetfly den 18. juni, hvilket tvang russerne til atter at afslutte den hotline, gennem hvilken amerikanske og russiske styrker havde 'dekonfliktet' – altså reduceret risikoen for sammenstød mellem fly og luftskyts i et område ved at koordinere deres bevægelser – deres operationer i Syrien. Det var af denne grund, at Steve Mnuchins Finansministerium den 20. juni gennemtvang sanktioner mod 38 russiske og ukrainske firmaer og individer og herved tvang Rusland til at aflyse et planlagt møde mellem viceudenrigsminister Ryabkov og USA's understatssekretær i Udenrigsministeriet, Shannon. Og hvis F-16 fly var det, der cirkulerede rundt om den russiske forsvarsminister Shoigus fly, blot i går? [\[1\]](#) Og hvilke, endnu værre forræderiske handlinger vil disse folk begå i morgen, i deres hysteri over udsigten til bedre relationer mellem USA og Rusland?

Disse dystre kræfter har nægtet at anerkende det amerikanske folks forfatningsmæssige valgbeslutning fra dag ét, og de nægter stadigvæk. De af os, der støtter præsidenten og Forfatningen, må træde frem for at knuse de forræderiske kræfter, og for at støtte præsidenten i at opnå sine mål gennem at slutte USA til Rusland og Kina i den Nye Silkevej og genskabe amerikansk infrastruktur gennem massiv statskredit, og i partnerskab med Kina, gennem Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra juni 2014. Og, i morgen kunne være for sent.

En yderligere indikation på de britisk-elskende lags hysteri ved udsigten til et samarbejde mellem Putin og Trump kan findes i den tyske finansminister Schäubles bemærkninger den 20. juni (da han modtog Henry Kissinger-prisen):

»Jeg tvivler på, at USA virkelig tror på, at verden ville være lige så god, hvis Kina eller Rusland udfyldte svælgene, efterladt af USA, og hvis Kina og Rusland simpelt hen fik frie hænder til at dominere de indflydelsessfærer, de har defineret for sig selv. Det ville være afslutningen af vores liberale verdensorden.«

Han lyver, og han ved, at han lyver – men kan I ikke føle hysteriet bag hans løgne?

Foto: Vladimir Putin holdt et møde med regeringsmedlemmer om forholdsregler til beskyttelse af rettigheder hos folk, der er involveret i byggeprojekter med delt egenkapital, og om at definere den juridiske status for folk, der er selvstændige erhvervsdrivende. 22. juni, 2017. (foto en.kremlin.ru)

[\[1\]](#) Et NATO F-16-fly forsøgte at komme tæt på den russiske forsvarsminister Sergei Shoigus fly over neutrale, baltiske vande nær Kaliningrad i dag, men blev jaget væk af et russisk Su-27-kampfly, rapporterer Sputnik Internationale i dag (21. juni).

Shoigu var en route til den vestligste, russiske by, Kaliningrad, da F-16-flyet forsøgte at nærme sig. Ruslands Sukhoi Su-27 kampfly, et af de fly, der eskorterede Shoigus fly, viste dernæst sine våben, hvilket fik F-16-flyet til at trække sig.

Og foråret gik over i sommer

...

Lyndon H. LaRouche og Helga
Zepp-LaRouche, november,
2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med

præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge tostemmig kanon, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte

Schiller Instituttets Nyhedsorientering, der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt

til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på
Folkemødet 2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således

at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet
2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på

den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.»

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet

begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responserne fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne.

Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride intervenserede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi intervjuede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da

energigennemstrømningstæthed er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.»

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

**Våbnene er trukket for Trump
– Han må handle hurtigt for
at tilslutte sig
Silkevejen og genindføre**

Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [\[1\]](#) og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [\[2\]](#) og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at

stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lakkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i [LaRouches Fire Love](#), men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i

amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)